

عنوان مقاله:

بررسی شاخص مطلوبیت فضای باز شهری نمونه موردی: خیابان لاله زار تهران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

پیمان عباسی - دانشجوی دکتری عمران گرایش مدیریت و ساخت دانشگاه آزادروغن/ ایران

سمیرا علیدادی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد معماری گرایش معماری از دانشگاه آزاد / ایران

خلاصه مقاله:

امروزه با پیشرفت روز افزون تکنولوژی، مسیری هموار جهت ساخت و سازهای مداوم ایجاد شده و شهرها بدون در نظر گرفتن نیازهای روانی انسان ها رو به گسترش است. از این رو حضور فضاهای باز شهری روز به روز کاهش یافته و جای خود را به بناها داده. اما فضای باز شهری عاملی مهم در حفظ کیفیت زندگی و روحیه انسانی و مکانی است برای برقراری تعاملات اجتماعی، که فقدان حضور آن در اکثر کلان شهرها مشهود می باشد. از سویی دیگری از مشکلات عمده اغلب کلان شهرهای ایران کمبود فضای باز است به طوریکه کمتر تناسبی میان فضاهای ساخته شده و فضاهای باز قابل استفاده در زمان وقوع بحران وجود دارد. از فضاهای بازمی توان به عنوان پایگاه های امداد رسانی، مکان هایی جهت اسکان موقت و مکان هایی برای ریختن آوارهای ناشی از زلزله استفاده کرد. تراکم زیاد جمعیت و بافت متراکم شهری تا حد زیادی امداد رسانی را در زمان وقوع حادثه با مشکل روبرو می سازد بنابراین شایسته است تدابیری جهت افزایش و جلوگیری از کاهش فضای باز به منظور کاستن از مخاطرات بلایای طبیعی اندیشیده شود. هدف از این پژوهش بررسی میزان فضاهای باز خیابان لاله زار تهران و محاسبه شاخص مطلوبیت در این مکان است که با روش توصیفی تحلیلی و با تکیه بر اسناد کتابخانه ای و نقشه های شهری شکل گرفته است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که، میزان فضاهای باز خیابان لاله زار مطلوب نبوده و نحوه ی پراکندگی آن در سطح منطقه مناسب نمی باشد.

کلمات کلیدی:

گشودگی های شهری، فضای باز، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237771>

